

man forlænger perioden, så der er en større mulighed for, at man får tilbagebetalt den gæld, man har oparbejdet. Over for den gruppe, som simpelt hen ikke har den økonomiske formåen, stiller sagerne sig jo lidt anderledes. Der mener jeg som udgangspunkt ikke, at synspunktet må være det, at hvis man ikke har nogen penge, så får man bare samfundstjeneste dagen efter. Jeg synes stadig væk, det er rigtigt at afvente og se, om ikke man kommer i en mere gunstig økonomisk situation og får en mulighed for at tilbagebetale noget af den gæld, man har oparbejdet.

Jeg vil også sige til hr. Per Dalgaard angående hele diskussionen om bødefafsonere og spørgsmålet om folk, der har fået en bøde: Der tror jeg, det er vigtigt at holde fast i et princip om, at vi må prøve at have en sikkerhed for, at folk rent faktisk betaler bøden. Jeg kunne være lidt nervøs for, at det, som hr. Per Dalgaard foreslår, kunne ende i en situation, hvor folk sagde: Jeg har ikke pengene – i gåseøjne. Det kan såmænd godt være, at de har dem, men det er nemmere bare lige at tage et par dages samfundstjeneste, og så er den sag ude af verden. Det synes jeg er det problematiske, men ellers forstår jeg sådan set godt logikken i det, hr. Per Dalgaard siger. Det er klart, at det kan der arbejdes videre med under udvalgsbehandlingen, men jeg synes, det er noget, man må gennemtænke meget grundigt, og jeg har som sagt givet udtryk for nogle betæneligheder her.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige, at jeg er fuldstændig grundlæggende enig i, at forældelsesfrister ikke er nogen mirakelkur for noget som helst. Man kan sige, at her er der et sagkyndigt udvalgsarbejde, der er nået frem til et nyt regelsæt, og det synes jeg der er gode begrundelser for. Men fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret i, at der er nogle helt andre grundlæggende mekanismer, som naturligvis skal være på plads. Jeg ved, at fru Elisabeth Arnold bl.a. sigter til den dybt, dybt beklagelige og også meget alvorlige systemfejl, der skete i forbindelse med Frederikssunds Politi og deres forældelsesager. Der synes jeg faktisk, vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, at vi, lang tid før vi nu behandler det her lovforslag, har forsøgt at løse de problemer.

Kl. 16.20

Rigsadvokaten har allerede nu igennem meget lang tid været inde i en helt ny fase, hvor man altså strammer op på reglerne og hele tiden melder ud til både Statsadvokaturen og andre, at de altså skal følge op og sikre sig, at der er or-

den i papirerne alle steder, og at der er et ordentligt flow i måden, man behandler sagerne på.

For jeg er enig med fru Elisabeth Arnold i, at der er et retssikkerhedsmæssigt problem, hvis der er sager, man ligesom begynder at lægge over i en bunke, for så kan vi tage dem om et par år, når vi har bedre tid. Det er et problem for et retssamfund, hvis ikke der er et velfungerende system, der sørger for, at sagerne kommer igennem, og at de, der f.eks. er sigtet, får et svar på, hvornår sigtelsen enten bliver droppet, eller hvornår der bliver rejst tiltale. Sådan må det nu engang være i et retssamfund.

Vi har i forbindelse med det politiforlig, som blev indgået sidste år, afsat penge til et særligt rejsehold på 12 personer fra anklagemyndigheden, som kan være en slags assistance ude i de politikredse, hvor man måtte have et problem.

Men jeg gør lidt ud af det her, for jeg synes faktisk, at fru Elisabeth Arnold har en meget vigtig pointe i at sige, at det her ikke skal være en sovepude til at sige, at nu skal man ikke tage sig af de sager, der er. Det skal man, og det forventer vi at politiet gør. Det vil jeg godt sige til fru Elisabeth Arnold og også til alle andre.

Så kommer vi til den anden del af lovforslaget, den såkaldte anden halvleg, spørgsmålet om fupafsonerne, og der er der et par ting, jeg i hvert fald meget gerne vil starte med at lægge fast.

Det her er ikke regeringens eneste bud på, hvad man kan gøre ved de fupafsonere, der måtte være. Jeg tror, at hr. Morten Bødskov allerede i rigt mål har refereret fra det samråd, der var i Retsudvalget om sagen, og sådan set også til talrige offentlige beskrivelser af problemstillingen. Der er allerede gjort meget andet for at få løst det problem, der måtte være med fupafsonere. Det er fuldstændig korrekt, at kriminalforsorgen slet ikke har den samme, kan man sige, vurdering af problemets omfang, som visse af dagbladene har haft.

Men det korte af det lange er, at det selvfølgelig er krænkende, også selv om der er få tilfælde, hvis man ender i en situation, hvor folk tager sig betalt for eller bliver truet til at sidde og afsone for andre. Der har kriminalforsorgen nu fået strammet ganske gevaldigt op på procedurerne. Det har vi redegjort for i Retsudvalget, og det beskriver vi da gerne yderligere i forbindelse med behandlingen af det her lovforslag.

Politiet er ligeledes blevet pålagt nye regler, der gerne skulle medvirke til, at man har en sikkerhed for, at det er den rigtige person med den